

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження
у справі за конституційним зверненням громадянина
Андрієвського Дмитра Йосиповича щодо офіційного тлумачення окремих
положень законів України «Про місцеве самоврядування в Україні»,
«Про житлово-комунальні послуги», «Про місцеві державні адміністрації»,
«Про столицю України — місто-герой Київ»

м. Київ
25 листопада 2009 року
№ 59-у/2009

Справа № 2-57/2009

Конституційний Суд України у складі суддів:

Бринцева Василя Дмитровича — головуєчого,
Головіна Анатолія Сергійовича,
Джуня В'ячеслава Васильовича,
Дідківського Анатолія Олександровича,
Домбровського Івана Петровича,
Кампа Володимира Михайловича,
Колоса Михайла Івановича,
Лилака Дмитра Дмитровича,
Маркуш Марії Андріївни,
Мачужак Ярослави Василівни,
Нікітіна Юрія Івановича — доповідача,
Овчаренка В'ячеслава Андрійовича,
Стецюка Петра Богдановича,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Андрієвського Д. Й. щодо офіційного тлумачення окремих положень законів України «Про місцеве самоврядування в Україні» від 21 травня 1997 року № 280/97-ВР (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 24, ст. 170), «Про житлово-комунальні послуги» від 24 червня 2004 року № 1875-IV (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 47, ст. 514), «Про місцеві державні адміністрації» від 9 квітня 1999 року № 586-XIV (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 20-21, ст. 190), «Про столицю України — місто-герой Київ» від 15 січня 1999 року № 401-XIV (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 11, ст. 79).

Заслухавши суддю-доповідача Нікітіна Ю. І. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

установив:

1. Громадянин Андрієвський Дмитро Йосипович звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень підпункту 2 пункту «а» частини першої статті 28, частини першої статті 51 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», пунктів 4, 6 частини першої статті 6, пункту 2 частини першої статті 7, частини третьої статті 31 Закону України «Про житлово-комунальні послуги», статей 6, 41 Закону України «Про місцеві державні адміністрації», статті 10, пункту 2 розділу VII «Прикінцеві положення» Закону України «Про столицю України — місто-герой Київ».

Необхідність в офіційному тлумаченні суб'єкт права на конституційне звернення обґрунтовує наявністю неоднозначного застосування органами державної влади (Президентом України, Кабінетом Міністрів України, головою Київської міської державної адміністрації) положень зазначених законів України, що призвело до порушення його та інших громадян України конституційних прав і свобод, права на достатній життєвий рівень для себе і своєї сім'ї та права територіальної громади самостійно вирішувати питання місцевого значення в межах Конституції і законів України (статті 48, 140 Основного Закону України).

Автор клопотання також просить дати роз'яснення:

— «щодо повноважень (прав) голови Київської міської державної адміністрації одноособово видавати розпорядження про встановлення та погодження (підвищення) цін/тарифів на житлово-комунальні послуги для населення та інших споживачів»;

— «чи має повноваження (право) голова Київської міської державної адміністрації оформляти свої одноособові розпорядження про встановлення та погодження (підвищення) цін/тарифів на житлово-комунальні послуги для населення та інших споживачів від імені органу державної виконавчої влади — Київської міської державної адміністрації»;

— «чи має повноваження (право) голова Київської міської державної адміністрації оформляти свої одноособові розпорядження про встановлення та погодження (підвищення) цін/тарифів на житлово-комунальні послуги для населення та інших споживачів від імені органу місцевого самоврядування — виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації)»;

— «щодо повноважень (прав) виконуючого обов'язки голови Київської міської державної адміністрації, зокрема першого заступника голови Київської міської державної адміністрації, одноособово видавати розпорядження про встановлення та погодження (підвищення) цін/тарифів на житлово-комунальні послуги для населення та інших споживачів»;

— «чи має повноваження (право) виконуючий обов'язки голови Київської міської державної адміністрації, зокрема перший заступник голови Київської міської державної адміністрації, оформляти свої одноособові розпорядження про встановлення та погодження цін/тарифів на житлово-комунальні послуги для населення та інших споживачів від імені органу державної виконавчої влади — Київської міської державної адміністрації»;

— «чи має повноваження (право) виконуючий обов'язки голови Київської міської державної адміністрації, зокрема перший заступник голови Київської міської державної адміністрації, оформляти свої одноособові розпорядження про встановлення та погодження цін/тарифів на житлово-комунальні послуги для населення та інших споживачів від імені органу місцевого самоврядування — виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації)»;

— «чи є такі одноособові розпорядження голови Київської міської державної адміністрації та виконуючого обов'язки голови Київської міської державної адміністрації, зокрема першого заступника голови Київської міської державної адміністрації, актами органу державної виконавчої влади — Київської міської державної адміністрації чи рішеннями органу місцевого самоврядування — виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації)»;

— «яким чином повинні прийматися рішення органу місцевого самоврядування — виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) — колегіально на засіданнях виконавчого органу чи одноособово головою Київської міської державної адміністрації»;

— «як повинні оформлятися рішення органу місцевого самоврядування — виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) — рішення, розпорядження, інше»;

— «який строк повноважень органу місцевого самоврядування — виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) — на строк повноважень Київської міської ради відповідного скликання чи строк повноважень виконавчого органу не обмежений таким строком»;

— «чи вважається утворенням орган місцевого самоврядування — виконавчий орган Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) — без відповідного рішення Київської міської ради VI скликання про утворення виконавчого органу та без затвердження його структури та загальної чисельності працівників виконавчого органу Київської міської ради»;

— «чи повинні збігатися (відповідати) склад і структура органу державної виконавчої влади — Київської міської державної адміністрації та органу місцевого самоврядування — виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації)».

2. Друга колегія суддів Конституційного Суду України Ухвалою від 10 листопада 2009 року відмовила у відкритті конституційного провадження у справі на підставі пунктів 2, 3 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» — невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України «Про Конституційний Суд України», та невідомість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні.

3. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Конституційний Суд України виходить з такого.

Підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод (стаття 94 Закону України «Про Конституційний Суд України»).

Суб'єкт права на конституційне звернення обґрунтовує неоднозначне застосування положень законів України органами державної влади (Президентом України, Кабінетом Міністрів України, виконавчим органом Київської міської ради (Київською міською державною адміністрацією) фактами скасування Президентом України та зупинення Кабінетом Міністрів України розпоряджень виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації).

Однак з матеріалів справи вбачається, що в зазначених розпорядженнях виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) на відміну від указів Президента України та розпорядження Кабінету Міністрів України не містяться мотивація та посилання на конкретні положення норм права, що давало б можливість стверджувати про їх неоднозначне розуміння та застосування.

Сам факт скасування повноважними органами чи посадовими особами актів інших органів чи посадових осіб не є аргументом неоднозначного розуміння, а відтак і застосування тих чи інших положень законів. Правову позицію стосовно того, що скасовані рішення не можуть братися до уваги при вирішенні питання про неоднозначність застосування положень Конституції України та законів України, виклав Конституційний Суд України в абзаці третьому пункту 4 мотивувальної частини Ухвали від 20 квітня 1999 року № 4-у/99.

Таким чином, аналіз конституційного звернення та додані до нього матеріали дають підстави вважати, що суб'єкт права на конституційне звернення не навів тверджень, які вказували б на неоднозначне застосування органами державної влади положень законів України, врахування яких впливало б на забезпечення реалізації чи захисту конституційних прав та свобод.

Отже, конституційне звернення не відповідає вимогам пункту 2 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України», тому є підстави для відмови у відкритті конституційного провадження у справі.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150, 153 Конституції України, статтями 42, 43, 45, 50, 94 Закону України «Про Конституційний Суд України», Конституційний Суд України

ухвалив:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Андрієвського Дмитра Йосиповича щодо офіційного тлумачення положень підпункту 2 пункту «а» частини першої статті 28, частини першої статті 51 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» від 21 травня 1997 року № 280/97-ВР, пунктів 4, 6 частини першої статті 6, пункту 2 частини першої статті 7, частини третьої статті 31 Закону Украї-

ни «Про житлово-комунальні послуги» від 24 червня 2004 року № 1875–IV, статей 6, 41 Закону України «Про місцеві державні адміністрації» від 9 квітня 1999 року № 586–XIV, статті 10, пункту 2 розділу VII «Прикінцеві положення» Закону України «Про столицю України — місто-герой Київ» від 15 січня 1999 року № 401–XIV на підставі пункту 2 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» — невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України «Про Конституційний Суд України».

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ